

ŽALŠOVICKÝ ZPRAVODAJ

Ročník XI/2017 | číslo 1

www.zalovice.cz

Vážení čtenáři,

další rok utekl jako voda a pomalu se blížíme k jeho závěru. Před několika dny jsme rozsvítili vánoční strom a společně vstoupili do adventního období. Venku to zatím moc nevypadá, ale než dostanete výtisk zpravodaje do ruky, možná zasněží a Žalkovice dostanou tu správnou vánoční atmosféru ...

Klidné prožití konce roku přeje redakce Žalkovického zpravodaje.

Co je vlastně advent?

Advent je období radostného očekávání příchodu Spasitele, duchovní přípravy na Vánoce, doba rozjímání a dobročinnosti. Dříve to byla doba postní. V západní tradici je advent také dobou zklidnění a rozjímání, což dává z hlediska životního stylu našich předků smysl – od jara do podzimu se intenzivně pracovalo a v zimě, kdy se vykonávaly domácí práce jako draní peří, šití či pletení se odpočívalo.

Adventní věnec – symbol adventu

Od 19. století je tradičním symbolem adventní věnec, který má v různých oblastech odlišnou podobu. V katolických zemích je nejčastěji zdoben čtyřmi svíčkami, z nichž jsou tři fialové či modré a jedna růžová. Fialová či modrá barva symbolizuje pokání, ztišení a očekávání.

Na první adventní neděli zapalujeme první fialovou svíčku, tzv. svíci proroků. Tato svíčka je památkou na proroky, kteří předpověděli narození Ježíše Krista.

Na druhou adventní neděli zapalujeme druhou fialovou svíčku, tzv. betlémskou, která reprezentuje lásku a představuje Ježíškovy jesličky.

Na třetí adventní neděli zapalujeme růžovou svíci, tzv. pastýřskou, která vyjadřuje radost z toho, že postní období je téměř u konce a adventní období získává slavnostnější ráz.

Na čtvrtou adventní neděli zapalujeme poslední fialovou svíčku, tzv. andělskou, která představuje mír a pokoj. Čtvrtá adventní neděle může připadnout na Štědrý den.

Věděli jste, že... V současnosti se jednotlivé adventní neděle označují také jako železná, bronzová, stříbrná a zlatá. Označení železná neděle je umělé, v lidové tradici se tradovala pouze bronzová, stříbrná a zlatá.

*Zastupitelstvo obce Žalkovice,
přeje pěkné svátky vánoční
a do Nového roku vlnšujeme zdraví,
pokoj v srdci, víru v lásku a naději*

Informace ze zasedání zastupitelstva obce za rok 2017

Veřejné zasedání konané dne 14. 3. 2017

Finanční záležitosti – rozpočtové opatření č. 2/2017

Zastupitelstvo obce Žalkovice **schválilo** rozpočtové opatření č. 2 a vzalo **na vědomí** stav finančních prostředků k 28. 2. 2017.

Starosta přečetl stav finančních prostředků obce k 28. 2. 2017. Na běžném účtu ČS bylo 5 629 902,50 Kč, u ČNB 3 953 396,84 Kč, ve Fondu rozvoje bydlení bylo 869 954,21 a v pokladně 49 981 Kč. Celkem obec k 28. 2. 2017 disponovala částkou 10 503 24,55 Kč. Je třeba si uvědomit, že obec splácí úvěr, který si vzala na stavbu ČOV a kanalizace. Tento bod se plynule přesunul k rozpočtovému opatření.

Stanovení ceny stočného za odvádění odpadních vod

Zastupitelstvo obce Žalkovice **vzalo na vědomí** informaci o stanovení výše stočného za rok 2016

Starosta obce informoval o tom, jak je nepříjemně překvapen ze situace, kdy není nikdo, kdo by mu potvrdil správný výpočet stočného za loňský rok. Pokud bychom na ČOV nečerpali dotaci, bylo by to jednoduché. Ve smlouvě o dotaci je však odstaveček, kterým bychom se měli při výpočtu řídit. Je napsán však tak „jednoznačně“, že ani na fondu, který dotaci administroval, se nepodařilo sehnat nikoho, kdo by potvrdil nebo vyvrátil správnost výpočtu.

Proto starosta navrhuje prozatím cenu nestanovit a snažit se dále jednat. Obcí, které na konci minulého programového období dotace na ČOV čerpaly, bude více, a měly by mít stejný problém. Starosta svolal schůzku k dalšímu projednání a nastínění dalšího postupu proto, aby obec měla jistotu, že stanovila stočné správně a nevystavovala se případnému finančnímu postihu.

Plán práce a akcí na rok 2017

Zastupitelstvo obce Žalkovice **schválilo** plán práce a akcí na rok 2017.

Starosta všem přítomným zastupitelům rozdal plán akcí na letošní rok. Tento plán byl intenzivně diskutován na konci loňského roku. Kromě každoročně se opakujících akcí, které obec zajišťuje nebo se na nich podílí, jsme si určili priority. Na začátku dnešního jednání obdržel starosta žádost od 3 rodin na řešení odpadkových košů – tento požadavek byl již řešen na únorovém jednání rady. Dále bylo požadováno řešení uličky mezi domy Horákových a Tereškových. Starosta upozornil, že na uličku je zpracována PD, nebyla ale použita, protože se měla dělat kanalizace a vhodnější bylo udělat chodník až po kanalizaci. Proto navrhl, aby se chodník zařadil ještě do akcí letošního roku. V žádosti byl ještě požadavek na komplexní řešení nájezdů. Zaktualizuje se PD a ta by se použila k úpravě dané oblasti. Čekáme na vyjádření k dotaci na hřiště na Rybníčku. K návrhu výsadby zeleně bude přizvána Ing. Psoťová.

Různé

Starosta v tomto bodě seznámil přítomné s tím, dle statistik se bezpečnostní situace v naší obci v roce 2016 zlepšila.

Pan Vašek vznesl oficiální žádost o skácení vrostlého smrku u jeho domu. Začala mu praskat zeď a nyní, když rekonstruoval koupelnu, zjistil, že strom mu prorůstá pod dům.

Strom by se mohl použít účelně. Bylo navrženo na májku. Jsou obavy, že je moc mohutný. Mohl by se proto využít při letošních vánočních svátcích.

Starosta oficiálně poděkoval za výpomoc při práci pro obec panu Stokláskovi. Pan Stoklásek nahlásil nefunkčnost rozhlasu u Horákových. Starosta přislíbil kontrolu stavu.

Veřejné zasedání konané dne 15. 6. 2017

Závěrečný účet obce za rok 2016 – zpráva auditora o výsledku přezkoumání hospodaření obce za rok 2016, účetní uzávěrka za rok 2016, výsledek hospodaření obce za rok 2016, střednědobý výhled rozpočtu obce na rok 2020-2022.

Zastupitelstvo obce Žalkovice **schválilo** Závěrečný účet obce Žalkovice za rok 2016, včetně Zprávy auditora o výsledku přezkoumání hospodaření obce za rok 2016 bez výhrad; Účetní uzávěrku obce Žalkovice za období 1. 1. 2016 – 31. 12. 2016; Výsledek hospodaření obce Žalkovice za rok 2016 ve výši +2 167 675,40 Kč a převedení zisku z účtu 431 na účet 432 a **výhled** rozpočtu obce Žalkovice na rok 2020 – 2022.

Rozpočtové opatření 3/2017

Zastupitelstvo obce Žalkovice **schválilo** rozpočtové opatření č. 3/2017.

Návrh rozpočtového opatření 3/2017 se týká převodu finančních prostředků pro vybudování chodníku, finanční příspěvek pro SDH, konzultační služby a cestovné v celkové výši 370 000 Kč.

Věcné břemeno na kanalizaci

Zastupitelstvo obce Žalkovice **schválilo** záměr zřídit věcné břemeno ve prospěch obce Žalkovice pro uložení dešťové kanalizace na pozemcích parc. číslo 554, 12/1 a 12/2.

Pozemkový úřad chce prodat pozemky, přes které vede v současné době dešťová kanalizace, majitelům přilehlých pozemků. Z důvodu přístupu ke kanalizaci v případě nutnosti oprav, případně nějaké havárie má obec záměr požádat na tyto prodávané pozemky o věcné břemeno. Je tedy nutné, aby zastupitelstvo vyjádřilo svůj postoj k této skutečnosti.

Stanovení ceny stočného za odvádění odpadních vod

Zastupitelstvo obce Žalkovice **schválilo** pro výpočet ceny stočného vycházet z údajů o spotřebě vody v m³ v jednotlivých domech a provozovnách, na základě poskytnutých údajů od VaK Kroměříž a.s.; u domů, které nejsou napojeny na řadový vodovod s měřidlem spotřeby, se uplatní paušál spotřeby ve výši 35 m³/ osoba a rok; po celoplošném napojení nemovitostí na oddělenou kanalizaci a čistírnu odpadních vod, po zkušebním provozu a na základě finanční analýzy projektu a celkových nákladů na provoz ČOV – cenu stočného na částku 37 Kč/m³ včetně DPH s platností od 1. 7. 2017, **a že** případná finanční ztráta z provozování oddílné kanalizace a ČOV bude kryta z rozpočtu obce.

Od posledního jednání zastupitelstva, kdy se z důvodu nedostatečných informací a nemožnosti se od nikoho dovědět zda postupujeme při stanovení stočného správně, se starosta snažil získat co nejvíce informací k této problematice. Na základě jednání byla navržena výše stočného, která by měla zohlednit všechny požadavky. Tedy pokryt standardní provozní náklady a tvořit fond oprav.

Pan Jaroslav Bajgar se dotázal, jak to bude v případě, že má spotřebu menší než je stanovená hranice 35 m³ na osobu. Starosta problematiku osvětlil. Řekl, že si je vědom, že to nikdy nebude úplně pro všechny spravedlivé, ale tato metoda je vhodnější, protože 98 % obyvatel je napojeno na veřejný vodovod a bude jim účtováno dle skutečné spotřeby vody.

Různé

Starosta informoval o tom, že dětské hřiště na Rybníčku by mělo

být do půli srpna hotové. Opět se objevila žádost o projednání výměny pozemků s obcí Říkovice. Zastupitelé vzali tuto informaci na vědomí. Zatím, ale vlastní iniciativu nikdo z přítomných vyvíjet nebude. Je to věc, která chce více jednání a určitě by nebyla jednoduchá, protože by se museli měnit hranice kraje.

Starosta také vyzval přítomné, hlavně starší spoluobčany, pokud by věděli o nějakých lípách vysázených u příležitosti státních či jiných významných událostí, aby tuto skutečnost nahlásili. V budoucnu by se stromy měly označit za památné.

Ve dnech 26. června – 3. července by měla být uzavřena spodní cesta na Břest z důvodu opravy vozovky.

Veřejné zasedání konané dne 21.9. 2017

Výběrového řízení na úpravu prostranství p. č. 442

Zastupitelstvo obce Žalkovice **schválilo** Zprávu o výběrovém řízení na úpravu veřejného prostranství na p. č. 442 a zplnomocňuje starostu obce k podepsání smlouvy na tuto akci v celkové výšce financování 429.856,- Kč s firmou Aleš Škopík, Žalkovice č. 114.

Žádost o povolení výjimky z počtu žáků pro základní školu

Zastupitelstvo obce Žalkovice **schválilo** výjimku z počtu žáků pro Základní a Mateřskou školu Žalkovice.

Bohužel z důvodu nedostatku dětí nebo rozhodnutí některých rodičů neumístit své děti do naší základní školy dochází k tomu, že má základní škola nedostatek dětí. Každoročně schvalujeme výjimku pro školu. Většinou chybí 1 – 4 děti. Schválením výjimky zastupitelstvo zaručí možnost setrvání školy v naší obci, ale také se zaváže k uhrazení chybějících finančních prostředků. Pan Michael Bajgar řekl, že ví, že rozhodnutí do které školy umístím své děti, je na rodičích, ale on sám si myslí, že je pro děti důležitá vazba na ostatní vrstevníky a soužití dětí v obci. Starosta se připojil ve stejném duchu, ale také nechápe v některých případech rozhodnutí o neumístění dětí do základní školy v Žalkovicích, kdy srovnávací testy vychází pro naše děti více než velmi dobře. Ale i on řekl, že samozřejmě rozhodnutí je na rodičích.

Pasport dopravního značení

Zastupitelstvo obce Žalkovice **schválilo** záměr zpracování Pasportu dopravního značení a **ukládá** radě obce zorganizovat výběr nejvhodnějšího dodavatele na zpracování Pasportu dopravního značení.

Na úvod tohoto bodu jednání starosta řekl, že dopravní značení v obci není v pořádku. Již v minulosti byla snaha o řešení zmiňovaného problému, ale nebyla dotažena do konce. Starosta už má k dispozici nabídku na zpracování pasportu dopravního značení od jedné firmy a to za částku 36 300 Kč včetně DPH. Po diskuzi v tomto bodu jednání starosta podal informace k opravené cestě do Břestu. Jak již bylo uvedeno ve zprávě o činnosti rady, neřešená krajnice v celé délce vozovky se jeví nebezpečně. Starosta svolal jednání u nás na obecním úřadě za přítomnosti zástupců DI Policie ČR, odborníka z oddělení dopravy Městského úřadu Kroměříž, starosty obce Břest a dohodli se o zaslání písemné žádosti o vyjádření k současnému stavu na Ředitelství silnic a dálnic Zlínského kraje. Odpověď již byla zaslána a pro nás je podstatné, že do konce října bude krajnice upravována, ale požadavek na omezení tonáže vozidel, které mohou po cestě projíždět, byl zamítnut.

Žádost Hospicu sv. Kopeček

Zastupitelstvo obce Žalkovice **schválilo** po projednání na základě žádosti **finanční příspěvek ve výši 5 000 Kč** pro Hospic sv. Kopeček.

Stejně jako v loňském roce obec obdržela žádost na finanční podporu Hospicu sv. Kopeček. V loňském roce proběhla k tématu diskuze, letos návrh podpořit stejně jako loni.

Vybavení nábytkem pro knihovnu a kancelář hospodářky

Zastupitelstvo obce Žalkovice **schválilo** cenovou nabídku na zhotovení nábytku a podlahy pro knihovnu a kancelář hospodářky od firmy Radoslav Karamon, Břest č. 286.

Starosta oslovil firmu, která vybavovala jeho kancelář, s jejíž prací byl spokojen i s kvalitou výrobků. Vybavení nábytkem bylo schváleno v plánu práce na letošní rok. Nábytek v obou místnostech je již více jak dvacet let starý, částečně nefunkční. Starosta srovnával ceny nabídnutých částí nábytku a konstatoval, že ceny jsou srovnatelné s internetovými nabídkami, které jsou ovšem bez montáže, tzn. dodání v demontovaném stavu a následně uhrazení smontování a usazení. Nabídnutá cena je již včetně montáže.

Studie veřejného prostranství – severozápad obce

Zastupitelstvo obce Žalkovice **schválilo** nabídku Ing. arch. Jany Turnové na studii veřejného prostranství severozápadní části obce částce 33.000,- Kč.

Starosta krátce připomenul, že se zastupitelstvo rozhodlo po ukončení projektu kanalizace upravit postupně veřejná prostranství obce. Vzhledem k jednotnému pojetí úprav by bylo vhodné, kdyby studie řešila jedna osoba. Paní Turnová nám zpracovávala již více studií, je s ní velmi dobrá komunikace, reaguje na naše připomínky a možnosti předem konzultuje.

Finanční záležitosti obce – žádost o navýšení rozpočtu pro základní školy, rozpočtové opatření 5/2017

Zastupitelstvo obce Žalkovice **schválilo** navýšení rozpočtu PO Základní a Mateřská škola Žalkovice o částku 40.000,- Kč a rozpočtovou změnu č. 5/2017 dle přílohy.

Na základě žádosti ZŠ a MŠ Žalkovice a dle předložené zprávy (zpracované pí. Uhírkovou), vzhledem k nedostatku finančních prostředků žádá škola o 40 000 Kč.

Rozpočtové opatření dle přílohy. Jde o zařazení finančních prostředků na správné položky u částek, které jsou známy až v současné době při zachování vyrovnanosti rozpočtu.

Zrušení věcného břemene

Zastupitelstvo obce Žalkovice na základě žádosti majitele pozemků Mgr. Tomáše Netopila, nám. Míru 350/2a, 76701 Kroměříž, **schválilo** zrušení věcného břemene chůze a jízdy pro Obec Žalkovice, a to na pozemcích: st.p. - p.č. 16/1, 16/4 a zahrada p. č. 70, vše v k.ú. obce Žalkovice.

Toto břemeno je na pozemku historicky a nevyužívá se.

Ukončení činnosti RESO DSO

Zastupitelstvo obce Žalkovice **schválilo** - podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení) v platném znění, zrušení RESO, dobrovolného svazku obcí se sídlem nám. Míru 162, 76824 Hulín, IČ 47934026 a jeho vstup do likvidace ke dni 01. 01. 2018 a dále Zastupitelstvo obce Žalkovice pověřilo Radomíra Palu, starostu obce Žalkovice, jako zástupce obce Žalkovice v tomto dobrovolném svazku obcí:

1. Aby hlasoval na valné hromadě RESO, dobrovolného svazku obcí, která bude v souladu s článkem IX. / bodem 3 písm. k) stanov rozhodovat o zrušení svazku, pro zrušení RESO, dobrovolného svazku obcí a jeho vstup do likvidace ke dni 01. 01. 2018.
2. Aby hlasoval pro jmenování Ing. Moniky Šestákové - Schillingové, MBA, likvidátorkou RESO, dobrovolného svazku obcí.

3. Aby schválil likvidační zůstatek.

4. Podpisem dohody o zrušení RESO, dobrovolného svazku obcí. Problematiku existence dobrovolného svazku obcí RESO se rada zabývala v letošním roce ihned po zveřejnění toho, že město Chropyně se rozhodlo z tohoto sdružení vystoupit. Na základě dalšího rozhodnutí, tentokrátě města Hulína, které po vystoupení Chropyně vyhodnotilo své setrvání ve svazku ekonomicky nevýhodně a navrhlo zrušení celého sdružení. Malé vesnice nejsou schopny finančně provozovat RESO, respektive by to pro ně bylo ekonomicky velmi náročné. I když padaly dotazy, jestli by nebylo možno provozovat RESO v omezené míře (pronájem haly je vysoký, snížení počtu aut – není možnost zástupu při poruše atd...), prakticky bylo zastupitelstvo postaveno před hotovou věc a jen oficiálně souhlasilo se zrušením dobrovolného svazku obcí, tak aby bylo vše legislativně v pořádku. Zastupitelé si nemyslí, že se jde správnou cestou a že soukromý subjekt bude cenově výhodnější, tak jak jsou přesvědčeni někteří zastupitelé v Chropyni. Jak řekl starosta obce, při návštěvě Rakouska byli varováni, aby nepřeváděli likvidaci tříděného odpadu na soukromé subjekty. Ztrácí kontrolu nad cenou.

Je předpoklad, že kontejnery, které jsou v současné době v naší obci, by zde měly zůstat.

Různé

Zastupitelstvo obce Žalkovice schválilo ukončení smlouvy s E. ON Česká republika s.r.o. a ukládá starostovi obce přes energetickou agenturu Zlínského kraje vysoutěžít nejlepší cenu energií pro obec Žalkovice.

Z Energetické agentury Zlínského kraje přišlo upozornění, že je vhodná doba na změnu dodavatele energií. Energetická agentura Zlínského kraje je příspěvková organizace Zlínského kraje, která je schopna vysoutěžít nižší cenu za energie. Po diskuzi se zastupitelstvo rozhodlo, že ukončí smlouvu s E.ONem a zadá výše zmíněné agentuře vysoutěžení nového dodavatele energií.

Zastupitelstvo obce Žalkovice **souhlasilo** se vstupem na pozemky ve smyslu zákona 458/2000 Sb. v k.ú. Žalkovice p. č. 496/3, 367/2, 498 a 496/1 ve věci práva provést stavbu

O vstup na naše pozemky v souvislosti s obnovou vysokého napětí zažádala společnost MSEM a.s. Frýdek Místek.

Zastupitelstvo obce Žalkovice **vzalo na vědomí** žádost obce Říkovice o směnu pozemků

Říkovice – směna pozemků, obec bude zjišťovat možnosti, výhodnost. Jedná se o poměrně složitou záležitost.

Oprava hráze Moštěnky. Za starostou přišlo pár našich občanů s tím, že mají dojem, že v některých částech se hráz snížila a mají strach, aby to nemělo vliv v případě zvýšeného průtoku vody. Starosta proto oficiálně oslovil projektanta a nechal si odborně vysvětlit co se zde dělo. Výše hráze byla místy zvýšená a místy snižovaná. V současné době je výška hráze srovnána a je 60 cm nad povodňovou vlnou. Upravovaná strana je vyšší než břeh do polí. Voda by se tudíž vylévala na druhou stranu.

Sdružení pro rozvoj dopravní infrastruktury na Moravě. Zaslalo petici s vyjádřením k postoji „ekologů“ a upřednostňování kvality života zvířat, před kvalitou života lidí. Přítomní měli možnost si celou petici přečíst a případně se pod ní podepsat.

Volby 2017

Text a foto: **R. Pala**

V pátek dne 20. října 2017 od 14:00 hod. do 22:00 hod. a v sobotu 21. října 2017 od 08:00 hod. do 14:00 hod proběhly na území České republiky Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Těchto voleb se v naší obci zúčastnilo 67% voličů.

Výsledky voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, konané ve dnech 20.10. a 21.10.2017 pro volební okresek č. 1 Žalkovice

Počet osob, zapsaných do stálého seznamu celkem	-	499
Počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky		336
Počet odevzdaných úředních obálek		333
Počet platných hlasů		331
Účast ve volbách:		67.3 %

Číslo	název strany	počet hlasů	%
1.	Občanská demokratická strana	23	
2.	Řád národa – Vlastenecká unie	1	
4.	Česká strana sociálně demokratická	19	
7.	Starostové a nezávislí	14	
8.	Komunistická strana Čech a Moravy	19	
9.	Strana zelených	9	
12.	Strana svobodných občanů	5	
13.	Blok proti islamizaci – Obrana domova	1	
15.	Česká pirátská strana	21	
20.	TOP 09	9	
21.	ANO 2011	133	
24.	Křesťan.a demokrat.unie-Českoslov.strana lidová	44	
26.	REALISTÉ	3	
29.	Svoboda přímá demokracie – Tomio Okamura (SPD)	28	
30.	Strana práv občanů	2	

CELKEM: 331

Tříkrálová sbírka

V neděli 8. ledna 2017 proběhla v naší obci tradiční Tříkrálová sbírka pořádaná Katolickou charitou.

V neděli kolem poledne vyrazilo do mrazivého počasí pět skupinek koledníků, kteří navštívili domy s koledou o finanční příspěvek pro potřebné lidi. V naší obci se vybralo 24.903,- Kč, což je v historii druhá nejvyšší částka. Nejvíce se vybralo v roce 2005 a to 25.198,- Kč.

Všem občanům děkujeme, že přispěli při této sbírce svým dílem – jestli už to bylo penězi, laskavým přijetím koledníků, zájmem o tuhle akci nebo jen milým úsměvem. Je to znak toho, že lidé s dobrým srdcem a ochotou pomáhat se u nás najde ještě stále dost.

Srdečně také děkujeme všem, kdo se jakkoliv podíleli na úspěšné realizaci sbírky, koledníkům, dětem i dospělým, bez nichž by dobročinná akce takového rozsahu byla neuskutečnitelná.

Rok od roku nejen stoupá štedrost dárců, ale bohužel roste i počet lidí v nouzi nebo těch, kteří potřebují služby Charity. Proto další podpora na rozšíření služeb Charity bude stále potřeba. Děkujeme, že díky Tříkrálové sbírce můžeme i my někomu pomáhat, že se můžeme přitom učit dávat a můžeme i takovým způsobem bojovat za lepší a hezčí svět ... Nikdy nevíme, kdy tu pomoc budeme potřebovat právě my.

Život obce ve fotografii

Foto: **R. Krejčí**

Vodění medvěda

Stavění májky

Poděkování českých a moravských biskupů

Vážení a milí organizátoři, koledníci, rodiče i dárci,

Tříkrálová sbírka 2017 je již za námi a nyní budeme společně sledovat využívání jejích plodů, děkujeme!

I letošní koledování bylo radostné, povzbuzující, ale náročné. Ovlivnilo ho počasí či chřipky a vy všichni jste si často museli doslova prošlapat cestu závějemi k těm, kterým jste předávali radostné poselství o narození Krista. Charita ČR vás letos evidovala opět více než loňských 60 tisíc. Děkujeme! Ocenění si zaslouží nejen tato vynaložená fyzická námaha, ale také ona neutuchající snaha jít za lidmi a hledat třeba i nové cesty, jak s nimi sdílet naši křesťanskou radost.

Ale naše díky chceme směřovat i k vám, rodiče a všichni dospělí průvodci koledníků. Vy jste ti, kteří mají hlavní podíl na tom, že se Tříkrálová sbírka dostala do všech koutů naší republiky a že je největší akcí svého druhu v ČR. Pomáháte organizovat, vysíláte do kolednických skupinek své děti a i jinak se podílíte na zdaru toho všeho.

V neposlední řadě chceme poděkovat i vám, štedří dárci tříkrálového koledování. Důvěřujete církvi, důvěřujete Charitě, a z toho máme radost!

S úctou k tomuto lednovému snažení Vám žehnají
Vaši čeští a moravští biskupové

Den žlutých kvítků

Text a foto: **Internet a Liga proti rakovině**

Letos 10. května 2017 se uskutečnil již 21. ročník celonárodní květinové sbírky Český den proti rakovině, který pořádá Liga proti rakovině Praha, a proběhla i v naší obci. Liga má od svého vzniku tři dlouhodobé programy – sledování nádorové prevence, zlepšení kvality života nádorově nemocných a podpora vědy a výzkumu, případně nákup zařízení jednotlivých onkologických pracovišť, na financování grantů nebo také hospiců.

Letošní květinová sbírka se zaměřila na boj proti rakovině hlavy a krku. Připraveno bylo až 800 tisíc žlutých kvítků, tentokrát s modrou stužkou.

Přestože je minimální hodnota jedné kyticky jen dvacet korun, i tato částka ve výsledku hodně pomůže. A proč bychom měli přispět?

Rakovina je strašák každého z nás. Jak říká slogan Ligy proti rakovině, podle statistik „tiká v každé rodině“.

Každý dárci dostal ke kytice letáček s informacemi o prevenci nádorových onemocnění hlavy a krku. Liga v něm spoluobčany vyzývá, aby nepodceňovali varovné příznaky a chodili s podezřeními k lékaři včas. Ročně totiž diagnózu rakoviny hlavy a krku vyslechne na 2000 nových pacientů. Příčinou tří čtvrtin těchto nádorových onemocnění je kouření a nadměrná konzumace alkoholu, špatná hygiena dutiny ústní a nedostatečná péče o chrup, lidský papillomavirus, v menší míře EB virus, zvykání a šňupání tabáku, pracovní expozice dráždivým látkám jako asbest nebo piliny, způsobujícím chronický zánět sliznic. Přitom prevence je velmi jednoduchá: nekouřit – omezení alkoholu – péče o chrup a pravidelné návštěvy zubního lékaře – dodržování obecných zásad zdravého životního stylu!

Díky všem, kteří se zapojili a zakoupením kyticky tak vyjádřili solidaritu s nemocnými rakovinou.

Co nepatří do kanalizace – hlavně vlhčené ubrousky

Text: R. Pala

Vlhčené ubrousky a dámské hygienické potřeby se v odpadní vodě nerozpouštějí jako toaletní papír. Namotávají se na oběžná kola kalových čerpadel a tím způsobují poruchy a následné opravy čerpadel. Nepatří proto do záchodové mísy, ale do odpadkového koše.

Věnujte prosím pozornost informacím uvedeným níže.

Každý, kdo je připojen, nebo se nově napojuje na veřejnou kanalizaci, uzavírá smlouvu s provozovatelem kanalizace, ve které je uvedeno, že odpadní voda vypouštěná do kanalizace musí mít parametry podle obecně platných zákonů a kanalizačního řádu pro příslušnou obec. Kanalizační řády, které jsou dostupné na obecních úřadech nebo u provozovatele kanalizace, jsou většinou stanovením pravidel a limitů parametrů pro odpadní vody od právnických osob, zdravotnických zařízení, provozoven nebo firem, a většinou každý takovýto subjekt zná parametry svých odpadních vod, které získává z laboratorního rozboru.

Limity v kanalizačním řádu jsou stanoveny podle velikosti a schopnosti čistírny odpadních vod dané obce. Obecným pravidlem však je, že každý je povinen předcházet vzniku odpadů, a platí to i u odpadních vod. Jeden neukázněný znečišťovatel dokáže např. těžkými kovy znehodnotit celou produkci kalu ČOV, která se musí uložit jako nebezpečný odpad za několikánásobnou cenu. Že tak astronomicky stoupnou náklady na čištění odpadních vod, je zcela jasné.

Pro běžného obyvatele napojeného na kanalizaci platí pravidlo, že do kanalizace vypouští odpadní vody běžně znečištěné každodenní lidskou činností, tedy hygienou, užíváním toalety, úklidu, praní, mytí nádobí apod.

Je to jednoduché a stačí se jen trochu zamyslet nad tím, co do odpadu vylijete, co se s ním pak děje. U většiny výrobků jsou dnes obaly opatřené doporučením na jeho likvidaci. A že všechno tekuté nemusí být odpadní voda, ale už může jít o odpad, by mělo zajímat každého.

Trochu zbylé polévky vylité do kanalizace čistírnou odpadních vod určité nepoloží, ale pokud podlehnou svodům prodejců drtičů domovních odpadů, už se dostávají do kolize s kanalizačním řádem, protože překročíte parametr organického znečištění. A už tu máme opět neukázněného znečišťovatele, kterých když se sejde víc, můžou nadměrně zatížit čistírnu a následně tak zvýšit náklady na likvidaci vyprodukovaných kalů. V horším případě obsadí volnou kapacitu čistírny, určenou pro nově napojené subjekty.

Na závěr tedy seznam látek, které rozhodně do kanalizace nepatří:

- Biologický odpad - zbytky z jídel a zeleniny
- Tuhy a oleje – fritovací a ostatní oleje z domácností v kombinaci s pracími prášky časem vytváří pevnou bílou křustu ucpávající hlavně kanalizační přípojky (fritovací oleje a tuhy v roce 2018 můžete odevzdat do nádob ve sběrném dvoře).
- Veškeré hygienické potřeby – vložky, inkontinenční pleny, hygienické tyčinky apod.
- Léky
- Chemické látky, jedy, žiraviny, kyseliny
- Zbytky čistících prostředků
- Těžké kovy (náplně rtuťových teploměrů)
- Staré barvy a ředidla
- Výbušniny, hořlavé látky, omamné látky, pesticidy
- Radioaktivní látky
- Infekční a karcinogenní látky

- Biologicky nerozložitelné tenzidy
- Organická rozpouštědla
- Ropné látky, mazadla, oleje
- Silážní šťávy
- Průmyslová a statková hnojiva
- Látky, které změni barvu vody
- Látky, které by mohly způsobit ucpání potrubí

Pokud se těmito pravidly budeme řídit, tak věřím, že ve svátky vánoční nebudeme čistit ucpanou kanalizační přípojku.

Náklady na provoz kanalizace a čistírny odpadních vod za rok 2016

Spotřeba el. energie	192 228,- Kč
Spotřeba vody	23 778,- Kč
Chemikálie	30 449,- Kč
Servisní smlouva na provoz (dodavatel technologie Topol Water)	55 670,- Kč
Laboratorní práce (VaK, a.s. Kroměříž)	33 728,- Kč
Poplatek za uložení kalů na skládku (Suez, a.s.)	64 287,- Kč
Odvoz kalů	18 997,- Kč
Odpovědný zástupce (Vegi, s.r.o. Kroměříž)	16 000,- Kč
Obsluha a administrativní práce	120 000,- Kč

Celkem: 550 533,- Kč

Čistírnu proteče za rok cca 20 tis. m³ znečištěné vody, což činí náklady na vyčištění 1 m³ 27,55,- Kč.

Jelikož obec musí plnit podmínky Státního fondu životního prostředí a Evropských fondů, pramenící z přiznané dotace, finanční analýzy a vycházející z finanční udržitelnosti realizovaného projektu (musíme vytvářet rezervu na obnovu ČOV a kanalizace byla na základě těchto skutečností stanovena cena za stočné na částku 37,- Kč včetně DPH.

Výše stočného byla schválena rozhodnutím Zastupitelstva obce č.8/13/2017 ze dne 15.6.2017. Podmínky stanovené Státním fondem životního prostředí musí být dodrženy po dobu 10 let. Stočné se bude platit s účinností od 1.7.2017 podle skutečně spotřebované vody změřené vodoměrem, které budou poskytnuty od dodavatele vody.

Údaje o spotřebě jednotlivých domácností budou známy na začátku roku 2018.

Domy, které nejsou napojeny na vodovod, budou dle platné legislativy platit paušál ve výši 35 m³ na osobu a rok.

Provoz sběrného dvora na konci a začátku roku a svoz popelnic

V závěru roku 2017 bude sběrný dvůr naposled otevřen 30. 12. 2017.

V lednu bude sběrný dvůr uzavřen. Termín otevření sběrného dvora v únoru bude záležet na vývoji počasí. O otevření budete informováni.

Popelnice na začátku roku 2018 budou vyvezeny v úterý 2.1. 2018. Dále pravidelně po dvou týdnech jako obvykle.

Hřiště Žalkovice - Přejí si děti velice

Text a foto: J. Štepiáková

Pod tímto heslem se obec Žalkovice rozhodla, že je potřeba postavit nové dětské hřiště „Na Rybníčku“. A to z důvodu, že zde byly po dvanácti letech dřevěné prvky na hraně splnitelnosti bezpečnosti a některé hrací prvky musely být již dokonce demontovány z důvodu havarijního stavu. Také v posledních letech stoupla v Žalkovicích porodnost, tak výzva k výstavbě nového dětského hřiště byla jednoznačná.

Proběhl průzkum trhu s herními prvky a bylo rozhodnuto, že výstavba se povede podle nejnovějších trendů a to herní prvky v kovovém provedení, z důvodu dlouhé životnosti a snadné údržby.

Jako další krok byl pokus na tuto akci získat dotaci z Ministerstva vnitra pro místní rozvoj. Největší vahou pro získání dotace bylo mimo jiné, zapojení dětí do celkového projektu, který byl nazván: „Hřiště Žalkovice přejí si děti velice“. Děti z místní mateřské a základní školy nakreslily obrázky, jak si představují podobu svého nového hřiště, dále napsaly dopis adresovaný panu starostovi s prosbou o postavení nového dětského hřiště „Na Rybníčku“. Poslední aktivitou bylo natočení videa a v hlavních rolích se představily žalkovické děti s prezentací přání o vybudování na místě původního, nové dětské hřiště.

Všechny vyplněné dotazníky, technické parametry a zdokumentovaná aktivita dětí, byla předána dotační firmě „Regiozona“, která vše zpracovala a předala na Ministerstvo pro místní rozvoj.

Po půl roce čekání, jsme dostali velmi radostnou zprávu, že dotace ve výši 400 000 Kč nám byly přiznány.

Po roce celkového snažení, jsme se dostali do poslední fáze a to výběrové řízení na firmu, která výstavbu provede. Ve výběrovém řízení zvítězila s našimi požadavky a nejnižší cenou firma Bonita, která koncem prázdnin celý projekt zrealizovala.

V příštím roce 2018 je ještě v plánu, že se na jaře zprovozní pískoviště, upraví stávající zeleň, zakoupí se nové lavičky a vybuduje posezení ve stinném prostoru.

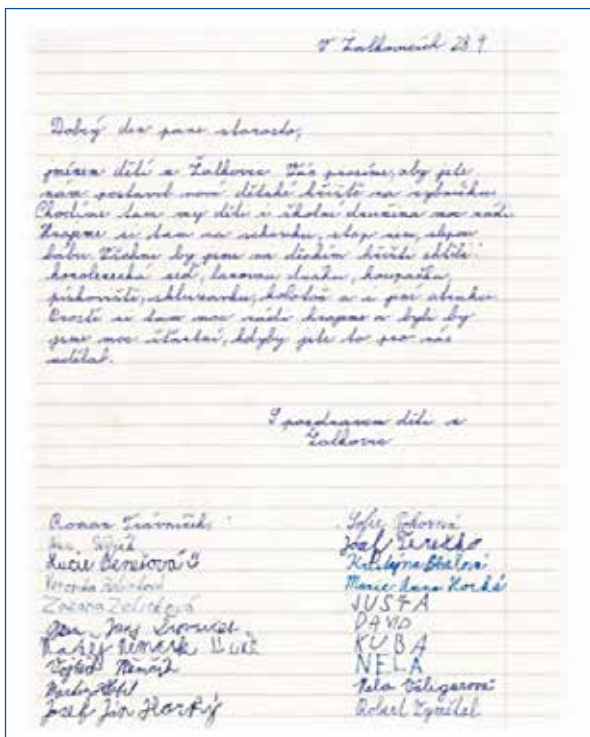
Přejí všem dětem i jejich rodičům spoustu zábavy, radosti i relaxace na novém dětském hřišti v Žalkovicích.

Před realizací

Po realizaci

Společenská rubrika

Jubilanti roku 2017, kteří oslavili významné životní výročí

Ivan Klabal, Marie Kubová (č. 115), Stanislav Pluhařík, Josef Žáček, Karel Kutálek, Miroslav Pala, Dalibor Pátík, Pavel Vymětal, Miroslav Pěcha, Vladimír Hanák, Dana Černošková, Marie Kubová (č. 26), Antonín Možíš, Zdeněk Bajgar, Svatava Dočkálková, Marcela Křepelková, Jarmila Janečková, Ludmila Uhírková, Aleš Škopík, Jan Bartoň, Ludmila Květáková, Vít Dostál, Libuše Klabalová, Drahoslav Havlas, Eva Pisková, Vlasta Adamcová, Anna Hanáková, Jana Kutá, Renata Bartoňová, Drahomír Zapletal, Bohuslava Možíšová, Jana Neradilová, Marie Vymětalová, Roman Vašek, Martin Kurus, Vojtěch Ženčák, František Heinz, Marta Černínová, Františka Vránová, René Hánečka.

Jubilantům blahopřejeme a přejeme pevné zdraví.

Úmrtí

† 13.1.2017	pí. Anežka Krejčířiková (86 let)	† 14.8.2017	p. František Uhírek (71 let)
† 24.2.2017	pí. Vlastislava Pátíková (72 let)	† 20.9.2017	pí. Božena Brhelová (68 let)
† 28.3.2017	p. Josef Vymětal (73 let)	† 24.10.2017	p. Marek Kuba (46 let)
† 21.6.2017	p. Miroslav Hýbner (64 let)	† 15.11.2017	p. Antonín Zelinka (73 let)

Narozené děti

Amálka Hanáková
Ondřej Kutý

Denis Horák

Eliška Gajdušková

Eliška Palová

Matouš Netopil
Jonáš Valigura

Svatby

Palovi

Kunovjákovci

Vítání občánků

Eliška Gajdušková

Jonáš Valigura

Matouš Netopil

Denis Horák

Amálka Hanáková

Eliška Palová

Ondřej Kutý

Výlet seniorů

Text: **J. Neradilová**

Foto: **Internet**

Stalo se už tradicí, že místní seniori v prvních jarních měsících se vydávají za krásami naší vlasti. A tak tomu bylo i v letošním roce. 26. května za finanční pomoci obecního úřadu se uskutečnil zájezd, jehož cílem byla prohlídka sídla Zlínského kraje, budova 21 a prohlídka skanzenu v Rožnově pod Radhoštěm.

V ranních hodinách jsme se všichni v dobré náladě a bohatě zásobeni tekutými léky proti nevolnosti, vydali na cestu. Až v průběhu jízdy jsme zjistili, že jeden účastník chybí. Bohužel spletl si datum. Po příjezdu do sídla Zlínského kraje jsme si vyslechli přednášku o historii a zejména o životě Jana Antonína Bati. Zajímavá byla jeho kancelář, která byla současně i výtahem, kterým jsme se svezli. Potom jsme se přesunuli do kavárny v nejvyšším patře, odkud byl úžasný výhled po okolí. Při malém pohoštění jsme besedovali s ing. Kutým o tom, jak funguje celé sídlo. Potom honem do autobusu směr skanzen Rožnov pod Radhoštěm. Přijeli jsme v poledne, takže naše cesta vedla do místní dobové hospůdky na oběd, po kterém jsme se vydali na komentovanou prohlídku skanzenu. Kovárství, pila, mlýn – vše v provozu, a pak další prohlídka tehdejších domů, kostela, hřbitova. Vše ze dřeva, funkční a kolem plno zeleně, což bylo velmi příjemné. Poslední zastávka bylo Cyrillovo pekařství a jeho domácí frgály. A protože je pro nás pekli zvlášť, nikdo neodolal. Celou cestu domů jsme přezpívali všechny známé písničky, vypili ohnivou vodu a s frgálama v ruce jsme spokojeni přijeli do Žalkovic.

Bylo to prima a už se těšíme na příště!

V uniformě RAF

Text: **M. Černínová**

7. listopadu 2017 proběhla v rámci „Akademie třetího věku“, kterou pořádá Obecní úřad Žalkovice, přednáška na téma „Muži Kroměřížska v zahraničním odboji 1939 – 1945 v uniformách RAF“.

S jejich osudy nás seznámila paní Zdeňka Trávníčková, neteř genmjr. Aloise Šišky, rodáka z Lutopecen, autora knihy „KX-B neodpovídá“.

Přednáška byla doplněna fotodokumentací, která přiblížila nelehké osudy těchto hrdinných letců působících v Královském letectvu Velké Británie Royal Air Force (RAF) v průběhu 2. světové války.

Jejich cesta do odboje po okupaci Československa nacistickou armádou. Boje v průběhu 2. světové války na bojištích končily často tragicky – těžkými poraněními, pobyty z zajateckých tábořů a ztrátou života.

Dne vítězství se nedočkal 560 československých letců a těch, kteří se vrátili do osvobozené vlasti čekala v roce 1948 perzekuce. Byli propuštěni z armády, v inscenovaných procesích byli odsuzováni k těžkým trestům, často končícím rozsudkem smrti.

Halloween ve školce, škole a družině

Text a foto: **Mgr. Dagmar Tesaříková, Bc. Lucie Valigurová**

Měsíc říjen je měsíc trochu spojený se strašidelným svátkem zvaným Halloween.

Původně keltský svátek patří v Americe mezi nejpobulárnější svátky a i ve Velké Británii se těší velké oblíbě. Oslavuje se v noci z 31. října na 1. listopad. Je spojen s činností různých duchů, strašidel a příšer. Symbolem svátku se staly svítící masky vyrobené z dýní. At' už máte Halloween rádi nebo ne, dýně za to nemohou. Jsou jednoduše krásné.

Proto se letos paní učitelky rozhodly pro „dýňování“ v mateřské škole.

V pátek odpoledne 27. 10. 2017 se společně s rodiči sešly v naší školce, aby si každé dítě za pomoci rodičů „vydlabalo“ svou dýni. Obličej a tvary dýní byly nápadité a pestré. O tom, že vyřezávání dýní není žádná jednoduchá a snadná činnost, se všichni zúčastnění přesvědčili na vlastní kůži. Konečné výtvořy stály ale za to. Na závěr dílny si děti pochutnaly na sladkých muffinech, které upekla maminka Němcová. Nechybělo pak samozřejmě společné fotografování. Strašidelné a veselé dýně byly vystaveny před budovou školy a o týden později zazářily při Světýlkové cestě. Poděkování patří všem zúčastněným rodičům a dětem za aktivní účast a pohodovou atmosféru na této podzimní tvořivé dílně. Těšíme se na další spolupráci.

V základní škole si žáci k oslavě tohoto svátku zase donesli strašidelné kostýmy, v nichž se celé dopoledne učili a plnili úkoly se strašidelnou a dýňovou tematikou. Vyvrcholením tohoto svátku byla Světýlková cesta, jejíž organizaci každoročně pro děti, žáky i dospělé zajišťuje školní družina ve spolupráci se SDH v Žalčovicích. Také jim patří poděkování za spolupráci.

Po stopách... (7.díl) – Kněží v Žalkovicích

Text a foto: **T. Hýbner**

Jedno ze starých, známých a především pravdivých rčení praví:
„Vizitkou každé obce jest kostel, škola a upravená náves.“

Důkazem pravdivosti a nadčasovosti tohoto rčení budiž fakt, že krása obce a všech jejích složek je již po mnoho let předmětem soupeření a poměřování v rámci nejrůznějších soutěží, ať už lokálních či celostátních, jimž bezesporu vévodí soutěž o nejkrásnější obec České republiky, ve které Žalkovice z jakýchkoli těžko pochopitelných důvodů stále čekají na první titul. Ano, zvítězit v podobné soutěži a nechat se ověnit vavříny je jistě velmi příjemné, ale zkusme se podívat na význam krásy obce z jiného, nemateriálního úhlu. Záhy zjistíme, že poselství té jediné věty neodkazuje pouze na pozlátko prvních míst a vítězných pohárů stojících na krbové římse, ale spočívá především v kráse obce tak, jak ji vnímají samotní občané, kteří tuto obec nazývají svým domovem. A jako každé jiné místo označované slovem domov, i obec vnímají její stálí obyvatelé se všemi souvislostmi a součástmi, čili jako soubor hodnot fyzických, hmotných či hmatatelných na straně jedné, a hodnot kulturních, nehmotných či duchovních na straně druhé. A právě posledně jmenovanou oblastí – duchovními hodnotami – se zabývá další díl naší nepravidelně pravidelné rubriky Po stopách... V pořadí již sedmé pokračování tohoto cyklu si tentokrát do svého hledáčku bere naši žalkovickou farnost a její jmennou historii, tedy veškeré duchovní správce, kteří zde v minulosti působili či stále působí. Toto vpravdě náročné a informačně nesmírně obsáhlé historické putování začíná již v roce 1874, kdy se Žalkovice mohly poprvé pyšnit titulem obce s vlastní farností a vlastním správcem. Vraťme se tedy do zmiňovaného roku 1874 a projdeme si nejdůležitější jména a data spojená s duchovním životem v naší vesnici.

Prvním farářem, který se usídlil v nově vzniklé farnosti Žalkovice, byl P. Josef Pavlík z Topolan, původem rodák z Borotína. V Žalkovicích působil až do své smrti v roce 1886 a s jeho osobností jsou spojena hned dvě prvenství. Kromě již zmiňovaného titulu prvního faráře žalkovické farnosti je to právě on, koho jako prvního naši občané pochovali na novém hřbitově založeném u řeky Moštěnky za vesnicí. Podobu P. Josefa Pavlíka můžeme vidět na dobové fotografii č. 1.

P. Josef Pavlík

O tom, že vznik samostatné žalkovické farnosti byla pro celou obec velká a mimořádně důležitá událost, svědčí také záznam v kronice č. p. 48, kde se u roku 1874 dočteme:

„Dne 16. dubna byla pro naši obec den významný a slavný, totiž zavítal k nám první p. farář P. Josef Pavlík rodem z Borotína a přesazen z Topolan od Viškova, byli jsme slavnostně naproti na nádraží v Přerově s... hudbou i s mnoha povozy.“

A jistě není bez zajímavosti, že tento záznam v kronice pokračuje i dále. Tentokrát již ale nejde o přívětivou zprávu o založení farnosti, nýbrž o popis problémů, které tento historický milník provázely. Po přečtení následujících řádků bude každému čtenáři jistě více než zřejmé, že problematika střetu zájmů, politicko-mocenských pŕetek a sledování vlastního prospěchu provází

lidstvo již celá staletí a rozhodně se nejedná o vŕdobytěk moderní doby.

„Také nemohu zamŕčeti jaká nesvornost povstala v obci straniva obsazení nebo volení toho prvního faráře. Nebo my co samy nakladači na založení fary jsme také samy měli volit, ale jak jsem podotkl, že jen skrze tu nešťastnou nesvornost jsme se toho vzdali a obsazení fary panu arcibiskupu ponechali. Né ale jak pisatel Vaniček udává v památní knize, že jsme se vzdali volby prvního faráře pro překážky od některých vyšších stran, my jsme to byli samy, poněvač jista strana kula jen sama pro sebe dle své lŕbosti a ono to pak nešlo.“

16. dubna roku 1886, tedy přesně v den 12. výročí působení prvního kněze v žalkovické farnosti, se naše obec ocitá bez svého stálého duchovního správce. V tento den P. Josef Pavlík umírá. Dle záznamů v kronikách se jeho pohřbu na místním hřbitově účastní na 28 kněží a pochováván je samotným proboštem – hrabětem Potulickým. Do role prozatímního žalkovického faráře je obsazen dosavadní kaplan P. Tománek, ne však na dlouho. Z kroměřížského semináře je do naší obce ještě v roce 1886 (konkrétně 25. června tohoto roku) povolán nový stálý kněz, P. Josef Potuček. Tomu se však nepoštěstilo, aby zopakoval dlouholeté působení po vzoru P. Pavlíka, neboť již v roce 1890 byl rozhodnutím tehdejších církevních představitelů odvolán na jinou farnost. Kronikář, který nás v této rubrice čas od času doplňuje, o tom v roce 1890 píše:

„Toho roku se zase naše fára uprázdnila. P farář Potuček obdržel Hulínskou faru, dne 1. června nastoupil do Hulín a Patr Hrdlička se k nám dostal za administrátora toho dne. ... Dne 12. srpna k nám nastoupil nový p. farář Patr Lysický z Moštěnice a P. Hrdlička odjel do Švabenic za kaplana.“

Třetím žalkovickým stálým knězem byl tedy P. Alois Lysický, který do naší farnosti přišel z Horní Moštěnice. O tomto knězi se v historických záznamech dále dočteme, že v posledních několika letech svého kněžství bojoval s vleklou a zákeřnou chorobou, která nad ním nakonec zvítězila. P. Lysický zemřel 31. května roku 1899 a dva dny nato, 2. června, byl pochován na místním hřbitově. Místo faráře tedy zůstává opět prázdné, a to až do 14. září roku 1899, kdy sem přišel nový, v pořadí již čtvrtý kněz. Tím byl P. Jan Šebestík (zachycen na fotografii č. 2), přeložený z farnosti Černovír u Hranic. V rodném listě však měl zapsány nedaleké Skaštice. A o tom, že dobří holubi se vracejí, svědčí i fakt, že i P. Šebestík se nakonec vrací do svých rodných Skaštic, a to po více než 20 letech spravování žalkovické farnosti. To se již píše rok 1921 a pomalu utichá euforie z rozpadu autoritativního mocnářství Rakousko-Uherské monarchie a vzniku nové, demokraticky orientované Československé republiky.

P. Jan Šebestík

Do konce roku 1921 se již nepodařilo uvolněné místo žalkovického faráře po P. Šebestíkovi obsadit, a proto musel být povolán tzv. administrátor, tedy jakási forma zástupce, kterého církev dosazuje do farností v dobách, kdy v nich není ustanoven farář vlastní. Tímto administrátorem se na přelomu let 1921 a 1922 stal P. Alois Vrba, který je ale záhy nahrazen v pořadí pátým stálým knězem P. Františkem Husičkou.

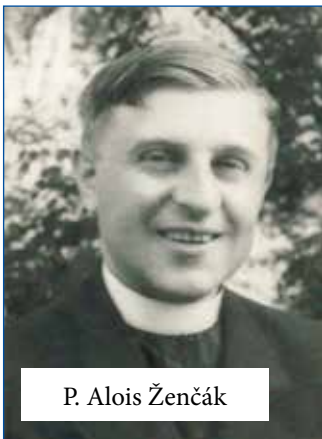
Ten naši farnost spravoval až do roku 1930, kdy je také on povolán na věčnost.

Pomyslnou číslovku 6 bychom mohli napsat před jméno P. Františka Beneše (zachycen na fotografii č. 3), který převzal

P. František Beneš

farnost po zesnulém P. Husičkovi ještě v tomtéž roce 1930. A opět to byl jeden z kněží, kteří ve farnosti zažili velmi dlouhou službu a s věřícími se při pravidelných bohoslužbách setkávali řadu let, neboť jeho žalkovická kapitola se uzavírá až 1. srpna roku 1946, kdy odchází na odpočinek k řeholním sestřím do Břestu. Ani tady však vytouženého odpočinku nedojde, neboť záhy musí i s řádovými sestrami obec Břest natrvalo opustit. Usazuje se tedy v Radvanicích u Přerova, kde sice krátce vypomáhá s duchovní správou tamnímu faráři, je ale brzy dostižen tehdejší všeobjímající totalitní státní mocí a v kostele je mu znemožněno kázání.

P. Alois Ženčák

Ještě téhož poválečného léta, když kalendář ukazoval 19. srpna 1946, do Žalkovic přichází sedmý duchovní správce, další z kněží v pozici tzv. administrátora, a sice P. Alois Ženčák (fotografie č. 4), původem rodák z Kožušán u Olomouce. Ani jemu nebylo dopřáno působit v naší obci příliš dlouho, tentokrát z důvodu nutnosti nahradit P. Rozehnal, faráře v Morkovicích, který tragicky zahynul na podzim roku 1952. U P. Ženčáka určitě stojí za zmínku, že v posledních dvou letech svého pobytu v Žalkovicích

měl k dispozici pomocníka, který se spolu s ním podílel na hladkém chodu farnosti. Tímto pomocníkem nebyl nikdo jiný a nikdo menší než Msgr. Josef Hanák (fotografie č. 5), který sem v roce 1950 přichází na odpočinek.

Tento žalkovický rodák dosáhl během svého celoživotního působení v katolické církvi významných úspěchů, o čemž svědčí i fakt, že v roce 1926 byl jmenován radou arcibiskupské konsistoře,

Msgr. Josef Hanák

v roce 1928 inspektorem náboženského vyučování a v roce 1934 papežským komořím. Jeho aktivní odpočinek v rodné obci, naplněný starostí o její duchovní správu, má více než desetileté trvání a končí až v listopadu roku 1961, kdy Msgr. Hanák umírá a je pohřben na místním hřbitově.

Počínaje odchodem P. Aloise Ženčáka nastává období několika dekád, kdy je budova fary v Žalkovicích zcela opuštěná a kněží, kteří zde během těchto let slouží mše, jsou kněžími přespolními, dojíždějícími z jiných farností a opět vystupujícími z pozice administrátorů. Prvním z nich byl P. Jan Kočíš, farář v té době působící v sousedních Kyselovicích a nastoupivší do Žalkovic k prvnímu dni nového roku 1953. Po více než deseti letech, na podzim roku 1963 odchází na odpočinek do své rodné obce Vnorovy a v obou spravovaných farnostech, tedy v Žalkovicích a Kyselovicích, je vystřídán P. Ignácem Pospíšilem, administrátorem z Prostějova, rodákem z Vojnic a devátým žalkovickým knězem, zachyceným během prvního svatého přijímání v našem kostele na fotografii č. 6. Co do délky služby se P. Pospíšil řadí jednoznačně na první místo, neboť ji aktivně vykonával až do své smrti v roce 1988, tedy celých 25 let. Jeho služba rozložená na tak obrovské časové ploše se však neobešla bez problémů. P. Pospíšilovi se čas

P. Ignác Pospíšil

od času vracely vážné zdravotní potíže, které mu znepříjemňovaly či zcela znemožňovaly výkon jeho povolání a znamenaly nutnost zástupů. V letech 1974–1975 byl právě z důvodu nemoci zastoupen P. Josefem Smékalem z Břestu, který se tak v historickém přehledu zapisuje jako desátý žalkovický kněz. Po roce 1975 sice není dlouhodobější zástup nutný, ovšem nemoci si stále pomalu vybírají svou daň. P. Pospíšil tedy povolává k výpomoci do Žalkovic P. Františka Konečného z Břestu a naposled P. Karla Jelšíka z Chropyně. Dne 15. dubna 1988 si však zhoršující se zdravotní stav vybírá daň nejvyšší, P. Pospíšil umírá a je pochován v Kyselovicích.

Po několik týdnů v roce 1988 přijíždí na výpomoc do žalkovické farnosti P. Karel Kupka z Těšovic, aby k 1. říjnu tohoto roku přišel z Ivanovic na Hané zcela nový administrátor, salezián a jedenáctý kněz, P. Petr Chalupa. Ten je však hned na začátku února 1990 odvolán a přechází na studii do Mnichova.

P. Vlastimil Vaněk

Krátké období mezi 1. únorem a 1. zářím roku 1990 je vyplněno službou dvanáctého kněze, P. Vlastimila Vaňka (fotografie č. 7), rodáka z Modré u Velehradu. Od září pak do Žalkovic nastupuje šumperský kněz původem z Němčic u Holešova, děkan P. Bohumír Konečník (fotografie č. 8, první zleva). Ten je mimo jiné prvním a do dnešních dnů také posledním stálým knězem, který trvale obýval budovu fary v té podobě, v jaké ji známe dnes. Byť byl základní kámen této nové farní budovy položen již v roce 1968,

P. Bohumír Konečník

v následujících desetiletích probíhala ještě řada dokončovacích a rekonstrukčních prací, které protáhly termín definitivního ukončení stavby až do roku 1991. A právě od tohoto roku, poprvé po 39 letech, je v Žalkovicích farní budova opět obydlena.

P. Konečník, v pořadí třináctý kněz, s našimi farníky oslavil završení druhého tisíciletí a jeho služba zde pokračovala i v prvních letech tisíciletí třetího. V roce 2006, již ve velmi pokročilém věku, mu však jeho zdravotní stav dále neumožňoval setrávat ve funkci, musel se proto spravování žalkovické farnosti vzdát a přenechat své místo knězi novému. A v tento moment se již dostáváme v podstatě do současnosti, kterou si většina čtenářů Zpravodaje přímo pamatuje a kterou v našich myslích nosíme jako stále aktuální. Konečnicků o dvou kněžích, kteří v Žalkovicích působili po P. Konečníkovi, se v několika člancích zmiňuje i náš obecní Zpravodaj. Těmito kněžimi byli nám dobře známí P. Jiří Putala (fotografie č. 9), původem z Valašska, který ze své domovské farnosti v Chropyni spravoval i naši obec, a posléze od roku 2013 P.

P. Jiří Putala

Piotr Wardecki, (fotografie č. 10) kterého k nám pověstné cesty Páně přivedly až ze sousedního Polska.

Poslední příslovečné předání kněžského štafetového kolíku se v Žalkovicích odehrálo v létě roku 2017, když P. Wardecki ohlásil ukončení duchovní etapy svého života, a tedy i působení

P. Piotr Wardecki

v naší obci. Povinnosti s tím spojené přebírá šestnáctý kněz, opět původem z Polska, P. Grzegorz Zych, s nímž se na bohoslužbách setkáváme dodnes.

Předcházející řádky jednoznačně dokumentují fakt, že na první pohled i tak klidná a vyrovnaná instituce, jakou se církev může zdát, je ve skutečnosti živoucí organismus plný spleťtých osudů a komplikovaných životních situací. A to jsme v těchto řádcích rozebírali „pouze“ jmenovanou historii malé farnosti, kterou Žalkovice bezesporu jsou. Za necelých 150 let existence vlastní žalkovické farnosti se zde do dnešního dne vystříдалo 16 kněží, kteří byli ve svém snažení a své službě často podporováni pomocnými kněžimi či kaplany, o nichž sice v textu zmínka není, ale kteří byli pro duchovní život farníků a občanů neméně důležitými postavami. Abychom tedy nezůstali nic dlužni ani těmto pomocným silám, shrňme si skutečně veškeré duchovní, kteří v naší farnosti od jejího založení působili, na jednom místě:

1874 – 1886:	P. Josef Pavlík – první kněz
1877 – 1884:	P. Anton Nutz – kaplan
1881 – 1886:	P. Josef Tománek – kaplan
1886 – 1890:	P. Josef Potůček – druhý kněz
1886:	P. Josef Čech – kaplan
1886 – 1909:	P. Tomáš Hánl – kaplan, deficient
1890:	P. Rudolf Hrdlička – administrátor
1890 – 1899:	P. Alois Lysický – třetí kněz
1893 – 1898:	P. František Hamr – kaplan
1898 – 1905:	P. Josef Václavěk – kaplan
1898 – 1921:	P. Jan Šebestík – čtvrtý kněz
1905 – 1907:	P. Jan Neugebauer – kaplan
1908:	P. Teodor Shon – kaplan
1909:	P. Jan Kopp – kaplan
1909:	P. Ludvík Bubeník – kaplan
1909:	P. Alois Škrabal – kaplan
1909:	P. Albert Jadrníček – kaplan
1921 – 1922:	P. Alois Vrba – administrátor
1922 – 1930:	P. František Husička – pátý kněz
1929:	P. Josef Kalajda – kaplan
1930 – 1946:	P. František Beneš – šestý kněz
1946 – 1952:	P. Alois Ženčák – sedmý kněz
1950 – 1961:	Msgr. Josef Hanák – inspektor náboženství, výpomoc v duchovní správě
1953 – 1963:	P. Jan Kočiš – osmý kněz
1963 – 1988:	P. Ignác Pospíšil – devátý kněz, administrátor
1974 – 1975:	P. Josef Smékal – desátý kněz
1983 – 1985:	P. František Konečný – výpomoc v duchovní správě
1983 – 1985:	P. Karel Jelšík – výpomoc v duchovní správě
1988:	P. Karel Kupka – výpomoc v duchovní správě
1988 – 1990:	P. Petr Chalupa – jedenáctý kněz
1990:	P. Vlastimil Vaněk – dvanáctý kněz

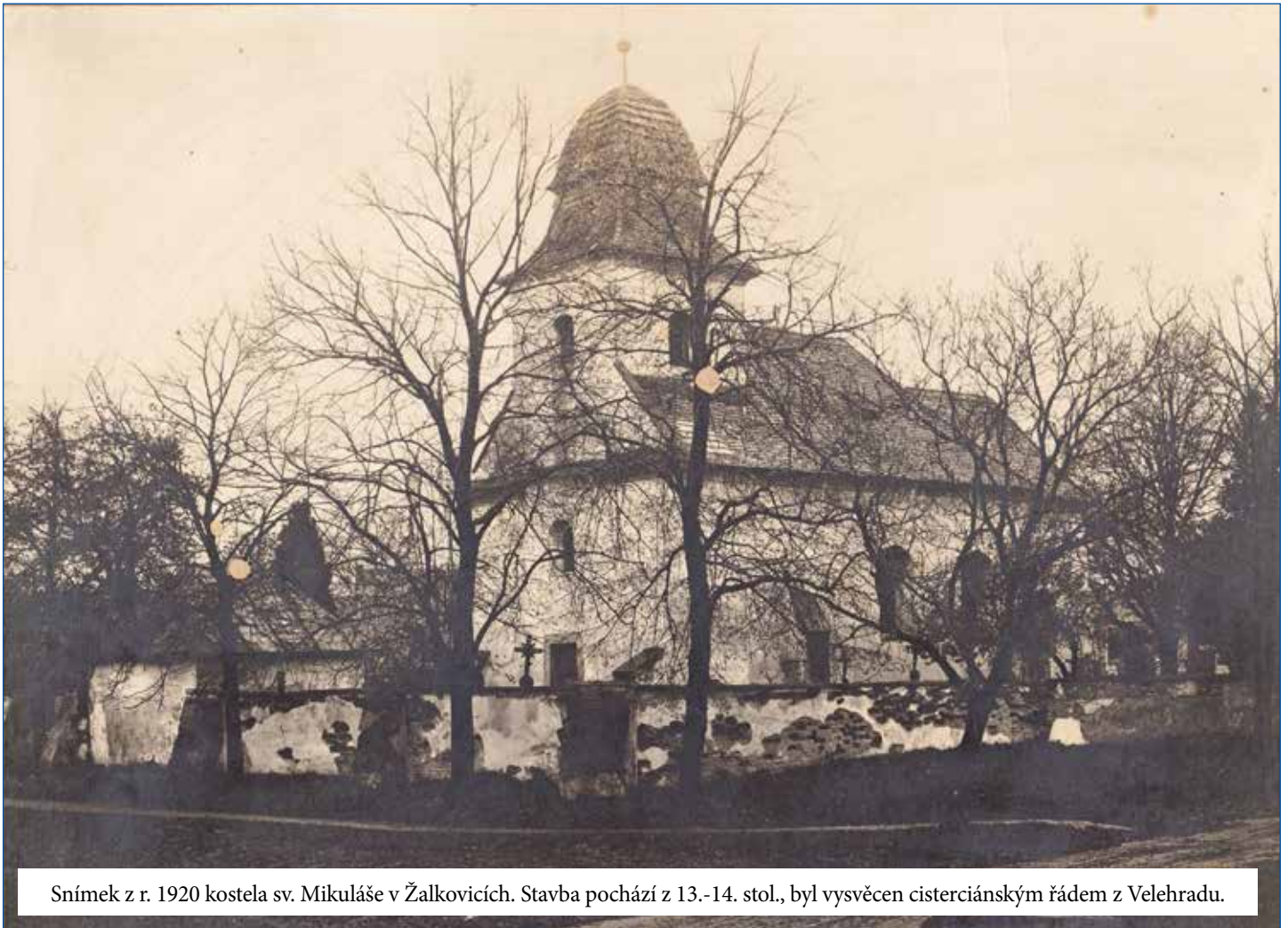
1990 – 2006: P. Bohumír Konečnick – třináctý kněz
2006 – 2013: P. Jiří Putala – čtrnáctý kněz
2013 – 2017: P. Piotr Wardecki – patnáctý kněz
 2013 – dosud: P. Krzysztof Klat – kaplan
2017 - dosud: P. Grzegorz Zych – šestnáctý kněz

Během posledních 15 dekad občané Žalkovic zažili na postu duchovního správce farnosti celou řadu obměn. Vívali nové kněží a loučili se či na posledních cestách vyprovázeli ty služebně starší. Setkávali se na bohoslužbách, církevních slavnostech, svatbách či křtech. Kněží podporovali své farníky vlídným slovem i nezištnou službou, pomáhali jim v obtížných obdobích a radovali se s nimi během těch příznivějších. Není tedy pochyb o tom, že duchovní oblast se vším, co s ní souvisí, skutečně patří k základním kamenům vytvářejícím celistvý obraz moravské vesnice. Ovšem jak již bylo naznačeno v úvodu tohoto článku, nejsou to jen a pouze osoby duchovních a nehmatatelné nábožensko-kulturní aspekty jako bohoslužby či tradiční slavnosti, které tento základní kámen vytváří. Nezanedbatelnou roli hrají také hmotné statky, bez kterých si lze duchovní život na malé vesnici jen těžko představit, a které jsou často bez nadsázky označovány za skutečné poklady kulturního dědictví – katedrály, kostely, kaple, hřbitovy či farní budovy. Ani Žalkovice v tomto ohledu nejsou výjimkou, v jejich katastru se totiž nalézají jak kostel, tak budova fary, obojí s pozoruhodnou a pestrá historií.

O tom však až příště...

V článku byly s laskavým svolením paní Bohumily Ženčákové a pana Josefa Hanáka použity citace a informace z kronik a osobních zápisků, za jejichž zapůjčení jim tímto děkuji.

Zrcadlo času – Fara dříve a dnes

Snímek z r. 1920 kostela sv. Mikuláše v Žalkovicích. Stavba pochází z 13.-14. stol., byl vysvěcen cisterciánským řádem z Velehradu.

Oslavy 120. výročí od založení Sboru dobrovolných hasičů v Žalkovicích

Text a foto: **R. Krejčí**

Je sobota 24.6.2017 a v 7:30 se vesnicí rozléhá hudba. Proč? Místní sbor dobrovolných hasičů budí obec a její obyvatele a tak zve na oslavu svého výročí 120-ti let od založení sboru.

O hodinu později se objevují v obci uniformovaní hasiči, kteří se pomalu scházejí u místní hasičské zbrojnice odkud se slavnostním pochodem přemístili ke Kostelu sv. Mikuláše, kde v 9:30 proběhla slavnostní mše věnována všem hasičům, jak zakladatelům, tak současným pokračovatelům v této tradici. Po mši se hasiči a jejich příznivci průvodem přemístili na místní hřbitov, kde položili věnec a uctili památku zesnulých hasičů. Poté se konala v místní sokolovně slavnostní schůze sboru, kde došlo k ocenění stávajících členů sboru, ale samozřejmě i těch, kteří se velkou měrou zasloužili o fungování sboru, ale věk už jim neumožňuje se v takové míře zapojit do činnosti sboru. Zavzpomínalo se, co předcházelo vzniku sboru a na jejich zakladatele. Tuto dobu připomněla výstava historických fotografií, která byla doplněna fotografiemi činnosti sboru až doposud.

Odpoledne v 14:30 hodin začal program na místním fotbalovém hřišti. Po slavnostním nástupu, kterého se zúčastnily sbory z Chropyně, Plešovice, Kyselovic, Říkovice, Žalkovic, a také družstva mladých hasičů z Břestu a Žalkovic. Starší hasiči předvedli dálkovou dopravu vody z místní říčky Moštěnky až na fotbalové hřiště cca 600 m. Mladší hasiči předvedli hasičský útok a závod jednotlivců na 60 m. Celým programem přítomné prováděl a moderoval pan Jaroslav Šašek, starosta Pravčic. V programu nebyly pouze hasičské ukázky, ale také vystoupení okolní mládeže, a to ze Žalkovic a Kyselovic. Návštěvníkům oslav předvedla výcvik psů Foxe a Bibi slečna Paráková. Byly uspořádány i různé soutěže pro děti.

Po vyhlášení výsledků dálkové dopravy vody, předvedli místní hasiči, že technika jim funguje a předvedli práci s vodním dělem. Hasiči z Chropyně zase předvedli, že umí vytvořit vodní mlhu.

Ve večerních hodinách byla pořádána zábava se skupinou Classic.

Hasiči doufají, že všichni, kteří na akci dorazili, byli spokojeni a že se společně potkáme na příštích oslavách nebo akcích pořádaných naším sborem SDH Žalkovice!

Povodně 1997

Text a foto: **J. Neradilová, archiv SDH Žalkovice**

Byl to začátek prázdnin jako každý jiný. Vytrvalým deštům nikdo nevěnoval zvláštní pozornost. Jenomže pak se to zvrtilo...

Ničivé povodně před dvaceti lety převrátily život naruby některým obyvatelům obce. Připomeňme si tyto smutné chvíle den po dni a na dobových fotografiích.

sobota 5. 7.

začalo sice drobně, ale intenzivně pršet. V noci se déšť změnil v prudký, dlouhotrvající liják a do neděle do večera napršelo v Žalkovicích 85 litrů vody/m². Ovšem nejvíce deštových srážek bylo na severní Moravě, v Jeseníkách a Beskydech.

6. 7. asi v 17 hod

vyjíždí naše zásahová jednotka na výzvu sirény do sousedních Říkovíc, kde voda z Moštěnky zaplavila před vodní zpětné kanalizační klapky dolní část obce. Nejprve se hasiči snažili kanalizaci utěsnit pytli s pískem. Ovšem i zde voda dokázala, že si nedá poroučet a tak byl vydán povel k přečerpávání vody zpět do Moštěnky. Toto čerpání pokračovalo až do pondělí 7. července asi do 9 hodin. To již přicházely informace, že voda se valí podél koryta řeky Moštěnky směrem na Říkovice. Proto bylo čerpání ukončeno a naše zásahová jednotka se přesunula zpět do Žalkovic, kde se připravovala na další případný zásah.

7.7.

7. července se již voda vylévala přes břeh směrem na Kyselovice a Vlkoš.

7.7. - 9.05 hod

Povodňová komise Žalkovice – říčka Moštěnka vybřežuje na okolní pozemky. Prozatím bez problémů

8. 7.

v nočních hodinách dochází ke spojení vod od Horní Moštěnice s naakumulovanou vodou v Říkovících. Tím se vytvořila záplavová vlna směřující podél levého břehu Moštěnky směrem do Žalkovic a v ranních hodinách již dosahuje okrajové části Žalkovic u hřbitova a severních zahrad.

8.7. - 7 hod

hladina vody se natolik zvedla, že další čerpání bylo zbytečné. Tímto okamžikem se naše obec dostává do povodňové situace, voda nekontrolovaně prochází obcí a během dvou hodin byla celá obec zaplavena.

8.7. - 9 hod

starosta nařídil evakuaci obyvatel do školy a do sokolovny. V době povodně pomáhali hasiči evakuovat zejména starší občany, zachraňovat spoluobčanům majetek, nábytek, hospodářská zvířata a další. Byli spoluúčastní při zásobování humanitárním materiálem, potravinami, pitnou vodou. Pomáhali zajišťovat a zabezpečovat domy, které byly povodní poškozeny a na kterých se začaly projevovat destrukční vlivy.

8.7. - 10 hod

Povodňová komise Žalkovice hlásí, že dochází k zatápní obce. Výška hladiny 30 – 50 cm, voda stoupá 15 – 20 cm za hodinu.

8.7. - 10.45 hod

Povodňová komise Žalkovice požaduje zajištění člunu za účelem vypnutí elektrického proudu v obci; odpojení zajištěno v 11.10 hod

9.7. - 7.15 hod

Povodňová komise Žalkovice hlásí pokles hladiny říčky Moštěnky o 1 m.

9.7. - 16.22 hod

Telefonická zpráva ze Žalkovic oznamuje porod, je zapotřebí zajistit převoz a lékařskou pomoc. Převoz zajišťuje obrněné vozidlo s vojáky.

10. července začali hasiči odčerpávat vodu z míst, odkud by neodtekla a vznikly by tzv. „zapadající lavory.“ Čerpali na Rybníčku, u hřbitova, u Vykoukalů, Vránů, Vrublů atd.

Zahrádkářské okénko v roce 2017

Text: **Ing. M. Vymětal**

Foto: **Ing. M. Bajgar**

Zahrádkáři ze Žalkovic i v letošním roce navázali na předchozí ročníky odborných exkurzí. Letošní zájezd zacílil na zajímavosti regionu ležícího severně od města Šternberk, kde rovinná Haná přechází ve zvlněný Nízký Jeseník. Hlavním cílem naší cesty byla komentovaná prohlídka Arboreta Paseka, které od svého zakladatele, Ing. Radima Slabého, dostalo přídomek „Makču Pikču“. Ne snad proto, že by se snažil o výstavbu kopie kultovního inckého města, ale proto, že podmínky bývalého lomu, podloží i použitý čedičový substrát vytváří na této lokalitě tak unikátní mikroklima pro růst rostlin, že umožňuje zdárný růst cizokrajným rostlinám z exotických horských oblastí, jako třeba těm z peruánských And. Arboretum čítající více jak 4000 druhů trvalek, skalniček a dřevin nám poskytlo nevsední podívanou, která je jistě ještě působivější na jaře, v době květu cibulovin, nebo v době, kdy podzim barví listy rostlin do nejrůznějších barevných odstínů. Proto toto malebné místo svádí k opakovaným návštěvám.

Další zastávkou na naší cestě byla prohlídka unikátní křížové cesty v obci Ruda. Jednotlivá zastavení tvoří barokní pískovcové sochy na dřívku, zakončené do tvaru srdce, v němž jsou detailně propracované reliéfy jednotlivých pašijových scén. Dominantou křížové cesty je sousoší Ukřížování umístěné na vrcholu kopce zvaného Křížový vrch, odkud je skutečně výjimečný kruhový výhled na úrodnou rovinu Hané. Naše další kroky směřovaly dále do kopců Jeseníků. Míjejíc hrad Sovinec jsme dorazili do Pradědovy galerie v obci Jiříkov. V galerii řezbáře Jiřího Halouzky je k vidění nespočet vyřezávaných plastik zvířat,

mýtických či pohádkových postav, náboženských motivů, ale především tři dominanty a zároveň chlouby místního řezbáře. Socha vládce jesenických hor - Praděda, která se tyčí do výše přes 10 metrů, obsáhlý vyřezávaný betlém v životní velikosti a konečně obří dřevěný obraz nesoucí název Děd Praděd a jeho říše.

Tímto byl náš itinerář téměř vyčerpán. Poslední zastávkou na zpáteční cestě byla bez nadsázky světově proslulá obec Loštice. Tamní podnikovou prodejnu olomouckých tvarůžků vzali výletníci doslova útokem, a tak se po návratu domů nejedna lednice zalila typickou vůní loštického zlata.

Zájezdem však aktivity zahrádkářů v letošním roce nekončí. Ve druhé polovině října byla uspořádána tradiční podzimní výstava ovoce, zeleniny, květin a domácích produktů. Přestože byly pěstitelské podmínky letošního roku značně nepříznivé, vzpomeňme na opakovaný příchod pozdních jarních mraziků nebo zničující sucho v letním období, podařilo se nám nashromáždit na 196 vzorků nejen od domácích pěstitelů, ale také z Říkovice, Popovic, Jarohněvic, Bezměrova, Hulína, Lysic, Mikulčic a dalších lokalit. Výpěstky společně s obrázky a dekoracemi vyrobenými dětmi z místní mateřské a základní školy vytvořily příjemnou podzimní atmosféru, kterou mohli přichodzí návštěvníci vnímat nejen pomocí zrakových a čichových vjemů, ale také chutí. Součástí zahájení výstavy totiž byla plánovaná přednáška pomologa ing. Dušana Nesrsty, která zahrnovala degustaci vybraných odrůd jablek. Vybrané vzorky ovoce pak reprezentovaly naše pěstitele na nadcházející okresní zahrádkářské výstavě Floria Kroměříž.

Závěrem patří poděkovat všem zúčastněným, vystavovatelům, realizátorům výstavy a především obci Žalkovice za podporu a pomoc při organizaci všech našich aktivit.

Křížový vrch

Albreto Paseka - „Makču Pikču“

Výstava Floria Kroměříž

Výstava Žalkovice

Za treskami za polární kruh

Text a foto: **R. Pala**

Letos již podesáté se skupina rybářských nadšenců z naší obce vydala na dlouhou cestu splnit si společný sen – rybaření za polárním kruhem a vidět půlnoční slunce. Cílem výpravy se stala rybářská vesnička Vinjesjoen na souostroví Lofoty Vesterály za polárním kruhem.

Výprava byla připravována rok dopředu a byla naplánována na několik etap. První etapa Žalkovice – německý přístav Rostock. Druhá etapa nočním trajektem přes Baltické moře z Rostocku do švédského přístavu Trelleborg. Třetí etapa z Trelleborgu za Stockholm s přespáním v kempu. Další část cesty je plánována až na samý sever Švédska, kde hodláme přespát v kempu v okolí Kiruny. Poslední část je naplánována z Kiruny do cíle naší cesty – rybářské vesničky Vinjesjoen na souostroví Lofoty Vesterály.

A tak konečně přichází den „D“ a ve čtvrtek 18. května v 08,00 hod. nasedáme do dvou aut, která nás mají dopravit na daleký sever v sestavě: Luboš Dohnal, Pepa Netopil. Hynek Netopil, Petr Bureš, Jirka Gazdík (Pravčice), Pavel Janečka, Roman Vymětal a Radomír Pala. Před námi je první etapa cesty, končící v německém přístavu Rostock. Před překročením hranice do Německa obědváme v naší oblíbené restauraci ve Velemíně, kde se posilujeme tradiční českou kuchyní na dalekou cestu, která je před námi. Do přístavu jsme dojeli s nezbytnou časovou rezervou. Naloďujeme se a ve 22 hodin vyplouváme na 8 hodinovou plavbu do švédského Trelleborgu. Máme zajištěnou kajutu a noční plavba díky spánku uběhla velmi rychle. Před vyložením ve švédském přístavu si na trajektu dopřáváme bohatou bufetovou snídaní a posilňujeme se na další část naší cesty, která je naplánována někde za Stockholm. Po cestě hodláme najít kemp, kde bychom strávili noc před závěrečnou částí cesty. Štěstí nám přeje a nacházíme ubytování v chatkách u krásného sladkovodního jezera. Chatky jsou jednoduché, ale pro naši potřebu i peněženku velmi příznivé. Po ubytování připravujeme večeri z vlastních zdrojů a před spánkem přichází vhod nějaké to pivečko a slivovička místo prášků pro spaní. Brzy ráno vstáváme a připravujeme se na další etapu naší anabáze, při které budeme překračovat severní polární kruh a hledat další přespání na samém severu Švédska v okolí Kiruny. V sobotu 20. května v 16 hodin zastavujeme na parkovišti přesně na polárním kruhu. Pořizujeme nezbytné foto a na přenosném vařiči vaříme pořádného „turka,“ neboť únava po dlouhé cestě na nás doléhá. Bohužel informační centrum je v sobotu zavřené, a tak budeme odjíždět z polárního kruhu bez certifikátu, který potvrzuje návštěvu této rovnoběžky. Prohlížíme si rozcestník, na kterém Žalkovice uvedeny nejsou. Nejbližší místo, kterým směrem šípka míří je Vídeň - vzdálená 3020 km. To znamená, že jsme od rodné obce vzdáleni 2 950 km. Po tomto konstatování nasedáme do aut a míříme směrem Kiruna a Narvik. Přijíždíme do hor, kde panuje ještě zima. Jezera jsou zamrzlá se stopami po sněžných skútrech a s přístřešky na ledě pro zimní rybaření, tak zvaného dírkování. Vrtákem se vyvrtá otvor v ledu a dírkou pod ledem se loví ryby na krátký proutek. Okolo cest se prohánějí bílí polární zajáci, kteří jsou menší než náš zajíc. Nazývají se běláci. Tento zajíc má v létě hnědou srst a v zimě bílou. Jen konečky uší má a i v zimě tmavší. Projíždíme lyžařskými středisky a hledáme ubytování, ale nejsme úspěšní. Ceny za ubytování několikrát násobně převyšují naše požadavky. A tak po poradě se rozhodujeme, že budeme pokračovat pomalu v cestě do cíle, který je ještě vzdálen necelých 500 km. Překračujeme hranici do Norska a projíždíme celnicí, za kterou jsme si trochu oddechli. Vezeme „mírně překročený“ limit dováženého alkoholu, který se nám Moravákům zdá velmi nízký a pro naše potřeby nedostatečný.

Pokračujeme směrem na Narvik. Nejseverněji položené město v Norsku, které je vzdáleno 220 km od polárního kruhu. Je zde velký přístav s překladištěm železné rudy, která je na lodi přivážena železnicí z nalezišť z blízkého okolí. Za II. světové války z důvodu této strategické suroviny zde bylo významné překladiště rudy a kotviště německých bitevních lodí a ponorek, které potápěly proplovající spojenecké konvoje zásobovacích lodí. Město bylo za války zničeno a poté znovu obnoveno. Dnes v něm žije 18,5 tisíce obyvatel. Cestou dále pokračujeme přes zasněžené hory a v okolí cest potkáváme soby a losy. Je třeba dávat velký pozor, aby nedošlo ke střetu s těmito velkými zvířaty, což by mohlo mít fatální následky pro naše vozidla. Na nebezpečí střetu upozorňuje množství značek okolo silnic, na kterých je zobrazen los. Jedeme nocí, ale za úplného světla, které je v tuto dobu pro danou oblast dané. V neděli v šest hodin ráno dojíždíme do cíle naší pouti. Máme za sebou 3200 km a 70 hodin strávených na cestě. Nástup na ubytování je daný na poledne. Po dojetí přijíjíme na šťastný dojezd a probdělou noc dospáváme v autech. Ubytování máme od zajištěno od 12 hodin. Ale majitel kempu Tommi Nielsen nás ubytovává dříve. Ubytování jsme ve dvou chatkách po čtyřech přímo u moře. Vybalujeme rybářské náčiní, proviant a přebíráme dvě lodě. Odpoledne po ubytování nedočkavě vyrážíme na moře k průzkumu lovišť a zorientování se v okolí. Vracíme se s prvními úlovky, které večer končí v našich útrokách. Po dlouhé cestě chutnají znamenitě. Studujeme mořskou mapu a podle reliéfu dna plánujeme lovná místa v okolí. Tato loviště na jižním cípu souostroví Vesterálen je vyhlášené pro svou polohu. Majitel Tommi tvrdí: „Pokud chtějí ryby z Barentsova moře na jih nebo na vytření do fjordu, musí prostě projet okolo našich chat.“ Proto je tento revír tak úspěšný a velmi známý pro lov trofejních tresek obecných, kapitálních tresek tmavých, které se chytají hlavně na šelfu. Pevninský šelf je hrana odkud pevninské dno padá do velkých hloubek. Blízko chat je i podmořská plošina, na které se loví poměrně velké množství halibutů (platýs obecný). Rekord kempu je halibut 96 kg. A že měl Tommi pravdu, se přesvědčujeme během našeho pobytu. Každý den vyrážíme na vodu a úlovky jsou velmi pěkné. Rekordní úlovek našeho pobytu se podařil na třetí den Pepovi Netopilovi, který zdolal halibuta o délce 152 cm a váze 43 kg. Po gratulaci jsme byli počastováni Pravčickou slivovicí od úspěšného lovce. Nechytáme jenom ryby, ale pozorujeme i překrásnou přírodu. Hory se zasněženými vrcholky, delfíny a na ostrůvcích tuleně. Zatím jsme neměli štěstí na velryby a kosatky, které se v těchto oblastech také vyskytují. Mořské ptactvo na moři nám signalizuje, kde jsou hejna menších ryb. A kde jsou malé ryby tak tam jsou i velké ryby, které je loví. Dbáme i na prevenci proti mořské nemoci, která lehce propukne z neustálého houpání na vlnách (z vlastní zkušenosti můžu potvrdit, že je to záležitost velmi nepříjemná) a používáme Kinedril nebo slivovici. Oba prostředky zabírají. Velmi úspěšným dnem se stává pátek, kdy nám mírný vítr a malé vlny dovolují doplout na vzdálený šelf a dostáváme se do míst, kde berou krásné tresky tmavé zvané keler. Na udici je to takové tmavé torpédo a zdolávání této ryby je krásný rybářský adrenalinový zážitek. Za chvíli je loď plná ryb a vracíme se na základnu, kde nás čeká neoblíbené zpracovávání úlovků. To znamená vykuchání, filetování a zamražení do balíčků, které jdou do polystyrénových beden, ve kterých je přepravujeme domů. Ve filetárně je v podlaze díra, kterou se zbytky ryb házejí přímo do moře, kde se o likvidaci postarají krabi a další mořští živočichové. Ke každodenní činnosti patří i práce v kuchyni, ve které zastává hodné práce Luboš, který na vojně zastával funkci kuchaře a je pro tuto činnost předurčený. Po několika hodinovém pobytu na moři při teplotách mírně nad nulou pořádně vyhládne každému. K nedělnímu obědu si dopřáváme i čerstvě upečené buchty s povídky. Blíží se konec našeho pobytu a nachytaný

povolený limit ryb máme splněný a zamražený. Po poradě se rozhodujeme, že si pobyt o něco zkrátíme. V neděli odpoledne balíme, nakládáme auta a po 18 té hodině vyrazíme na cestu k domovu. Na radu našich přátel z kempu volíme jinou zpáteční trasu. Okolo 22 hodiny přijíždíme k nám již známé celnici na hranicích Norska a Švédska. Provoz na cestě je prakticky nulový, ale celníci nás vítají tím, že naše auta jsou odstavena do hangáru a probíhá kontrola. Všechny ryby jdou na váhu a je zjištěno mírné překročení celních limitů. Asi rozdíl váživosti váhy v kempu a na celnici. Nepříjemná záležitost je vysvětlena a tak jsme propuštěni na další cestu. Projíždíme celým Finskem od severu na jih krásnou přírodou s velkým množstvím jezer až do přístavu Helsinky. Z Helsinek se přepravujeme trajektem přes Balt do Tallinu v Estonsku. Pokračujeme stále na jih přes Estonsko, Lotyšsko a Litvu do Polska. Dále směrem na Varšavu a Ostravu. Celou cestu domů jedeme jen s malými zastávkami na občerstvení. Řidiči se střídají za volanty. Auta máme uzpůsobená tak, že vždy dva za jízdy mohou ležet a spát. Cesta domů musí být co nejkratší, aby zamražené ryby se nerozpustily.

S radostí překračujeme hranice do České republiky a naši poslední zastávkou těsně před domovem se stává motorek v Oseku, kde si dáváme poslední společný oběd naší severské anabáze. Po poledni jsme unavení a šťastni doma plní dojmů a zážitků. A co přistě? Začíná se opatrně mluvit o „rybím království“ na ostrově Soroya, ještě dále na sever. No a potom už zbývá jen Nordkapp – nejsevernější místo Norska omývané vlnami Barentsova moře.... Člověk má snít a snažit se sny plnit, protože tím se posouváme dopředu. A na závěr: Splnili jsme si společný sen, rybaření za polárním kruhem, viděli půlnoční slunce, nádhernou severskou přírodu. Prožili jsme dva týdny nevsedních rybářských a cestovatelských zážitků s partou přátel, kde všichni pro úspěch musí táhnout za jeden provaz. „A vo tom to přátelé je.“

Konečně rostou

Text: **Internet**

Foto: **R. Pala**

Konečně rostou. Ale jen někde, dodá spousta zklamaných houbařů, kteří zatím z lesa nic pořádného nepřinesli. Opravdovou radost z krásných hřibů totiž zatím zažívají jen některé houbařské oblasti a konkrétní místa vám nikdo neprozradí.

V Evropě roste více než 500 druhů jedlých hub. Abyste ale naplnili své košíky, musíte splnit několik základních bodů.

Čím více hub znáte, tím větší šanci máte, že se z lesa nevrátíte s prázdnou.

1. Znalost širokého sortimentu hub

Čím víc druhů budete znát, tím snáze košík naplníte. Kdo sbírá pouze hříbky, mívá to v lese mnohdy těžké a vracívá se s prázdnou. To třeba růžovku najdete i za delšího sucha.

Možná jste si všimli, že třeba při dubnových, nebo naopak pozdních listopadových procházkách sem tam nějakou houbu spatříte. I ta může být jedlá a v tuto mimosezonní dobu vám pěkně zpestří jídelníček.

2. Dokonalá znalost terénu

Vědět, kde co roste, to je ten pravý houbařský um. Naučte se, v kterém období, v jakém druhu lesa a také pod kterými stromy můžete jednotlivé druhy najít. Pak bude hledání o mnoho snazší.

Podle toho, jaké druhy by měly pravděpodobně růst, si zvolíte i druh lesa, do kterého se vydáte. Pro klouzky půjdete do modřínů, křemenáče zkusíte hledat v březovém mlází, na hrázích rybníků se porozhlédnete třeba po hříbech kovářích.

3. Vytrvalost a trpělivost

V lese nepřebíhejte z místa na místo, z houští do houští. Chodte pomalu a systematicky očima propátrávejte okolí. Najdete-li jednu plodnici, zbystřete, jistě bude v okolí i další, protože pravděpodobnost, že z jednoho podhoubí vyrostlo za stejných podmínek více plodnic, je značně vysoká. A nebudete-li mít štěstí, zkuste zajít do jiného lesa.

Někdy stačí vzdálenost několika kilometrů a podmínky jsou zcela jiné. Když se naučíte sbírat více druhů hub, budete moci mnohem více kouzlit i v kuchyni.

Patnáct minut v lese u Holešova a plný košík.

Pan Roman Sedlář prostě umí ...

Stolní tenis

Text: **T. Šimíková**

Sokol zve své členy i ostatní zájemce na Vánoční turnaj ve stolním tenisu. Ve středu 27. 12. od 9 hod budou hrát děti a ve čtvrtek 28. 12. od 13 hod dorost a dospěláci. Turnaje budou v naší sokolovně. Přijďte si zasportovat nebo fandit.

Za naše děti máme ještě prosbu – hledáme nového trenéra, který by se nám věnoval a obnovil pravidelné tréninky. Vždyť stolní tenis se v naší vesnici hrál roky a tak chceme navázat na tradici. Pokud máte zájem nám pomoci s tréninky, přihlaste se u starostky sokola – T. Šimíkové.

Těšíme se na všechny účastníky turnajů a snad i na nového trenéra.

Vítězství přípravy na turnaji v Beňově

Text: **J. Horký**

Foto: **Lenka Topičová**

V rámci předsezonní přípravy se mladší příprava, fotbalistů Sokola Žalkovice, zúčastnila turnaje v Beňově. Soupeři nám byla družstva domácího Beňova, Vlkoše, Újezdce a Pavlovic u Přerova. Naši benjamínci podali výborný výkon, všechny své soupeře porazili a celý turnaj suverénně ovládli. Navíc byl Adam Buček vyhlášen nejlepším hráčem turnaje. Pro Adama Bučka i Josefa Horkého to byly poslední zápasy, které za mladší přípravku odehráli. Nyní již budou jistě patřit k oporám rodičího se týmu mladších žáků.

Kluci odehráli turnaj ve složení: Adam Buček, Radim Buček, David Dostál, Josef Ján Horký, Miroslav Němec, Pepík Pospíšil, Šimon Pospíšil a Lukáš Topič.

Gratulujeme!

Návrat do Městečka Trnávka

Text: **J. Horký**

Foto: **M. Vymětalová**

V sobotu 25. listopadu jsme po roční přestávce vyrazili na přebor České obce sokolské fotbalových přípravek skupiny východ do Městečka Trnávka. Pokud by to někdo nevěděl, Městečko Trnávka leží na pomezí Moravy a východních Čech, v oblasti zvané Malá Haná, asi 5 km od Moravské Třebové. Protože v této sezóně nemáme družstvo starší přípravy, museli jsme náš tým poskládat ze žáků a nejvyspělejších hráčů mladší přípravy.

Turnaj se hrál v místní sportovní hale, ve které naši předchůdci slavili nejednu úspěch. Hrál se systémem každý s každým na 1 x 14 minut. Našimi soupeři byli postupně družstva Bystrého, Dolního Újezda u Litomyšle, Troubelic, Moravan, Městečka Trnávka a Konice. Do turnaje vstoupili kluci velmi dobře, brzy vedli v prvním zápase 1: 0, ale neproměněná penalta je rozhodla a nakonec po boji prohráli 1: 2. První zápas jakoby kluky úplně vykojil a na dobrý počáteční výkon dokázali po dalších čtyřech

prohrách navázat až v posledním utkání s Konicí. Ani vstup do tohoto zápasu se nám příliš nepovedl a snadno jsme pustili soupeře do vedení 0: 2, pak se kluci přece jen vzchopili a vyrovnali na 2: 2, když soupeře doslova válcovali. Bohužel na víc než vyrovnání to již nestačilo. Se ziskem jediného bodu jsme obsadili čestné sedmé místo. Náplastí na ne úplně podařený výkon týmu bylo alespoň vyhlášení Adama Bučka Nejlepším hráčem turnaje.

Návrat domů v podvečerních hodinách, tak nebyl úplně hořký, byť jsme všichni věřili v lepší výsledek. Snad za rok. Za nejdůležitější však považují skutečnost, že kluci prožili krásný den, nabitý spoustou emocí a už teď se těší na další zápasy, které je během přípravy na jarní sezónu čekají.

Fotbalový podzim aneb Jak se daří benjamínkům

Text: J. Horký

Od sezóny 2016/2017 spojily SK Břest a Sokol Žalkovice síly v dětských týmech a nyní již druhou sezónu hrají pod hlavičkou Sokola Žalkovice. První sezónu hráli družstva mladší a starší přípravky, od letošního podzimu pak mladší příprava a mladší žáci. Mladší příprava trénuje a hraje domácí zápasy na hřišti v Břestu, mladší žáci pak v Žalkovicích. V této chvíli máme registrovaných v obou družstvech celkem 30 mladých adeptů kopané z Břestu, Kyselovic, Vlkoše a Žalkovic.

Mladší přípravku vedou od podzimu Lenka Topičová a Mirek Koudelníček. Ještě v průběhu jarní sezóny byl platným členem našeho kolektivu Jirka Herman, který z pracovních důvodů již nemůže v práci u dětí pokračovat. Všem jmenovaným patří za obětavou práci velký dík. Každý, kdo někdy zkusil pracovat s drobtinou ve věku 4 až 8 let, jistě ví, že to dá pořádně zabrat. V probíhající sezóně hraje mladší příprava svoji soutěž s týmy z Bezměrova, Holešova, Koryčana, Morkovic, Zborovic a Zdounek. V každém zápase jde „o všechno“ a tomu odpovídá i nasazení všech hráčů. Přijďte se na ně někdy podívat a určitě oceníte chuť hrát a bojovat za své barvy.

Po několika letech jsme opět nasadili naše družstvo do soutěže mladších žáků. Tým je složený z kluků a děvčat, kteří v minulé sezóně hráli za starší i mladší přípravku, doplněný těmi, kteří již v minulé sezóně hrát, kvůli věku, nemohli. Přípravu žáků má na starosti dvojice Dominik Kuba a Ján Horký. Naše mužstvo patří k nejmladším a nejméně zkušeným v soutěži a na výsledcích se to bohužel negativně projevilo. Výsledkově se nám podzim nepodařil, byť ve většině zápasů jsme hráli se soupeři naprosto vyrovnanou partii. Věřím, že na jaře získané zkušenosti zúročíme a vyhrájeme víc než dosavadní jediné utkání a přitáhneme zájem o naše zápasy na širší veřejnost.

Za povšimnutí určitě stojí individuální úspěch Kuby Tereška, který byl jako jediný z našeho kádru nominován do družstva kroměřížského okresu (ročníků 2005 a 2006) na meziokresní klání Zlínského kraje v Otrokovicích.

Redakce časopisu - Časopis Obce Žalkovice. Vydání 01/2017, ročník XI. **Uzávěrka podkladů:** 30.11.2017. **Uzávěrka příštího čísla:** 31.5.2018. **Vydává:** Obec Žalkovice pro svou interní potřebu v nákladu 240 kusů. **Tisk:** Jutty Group s.r.o.. **Složení redakce:** Radomír Krejčí, Radomír Pala, Tomáš Hýbner, Jana Neradilová. **Adresa redakce:** Obecní úřad Žalkovice. **Kontakt (telefon):** 774 281 582, 602 782 342. **E-mail** (na zaslání příspěvků): zpravodaj.zalkovice@seznam.cz

O výběru příspěvků a době jejich zveřejnění rozhoduje výlučně redakce. Příspěvky mohou být redigovány, podstata jejich obsahu zůstává nezměněna. Názory autorů článků se nemusí shodovat s názory redakce. Šíření veškerého obsahu Žalkovického zpravodaje bez souhlasu redakce je zakázáno.

Za případné tiskové chyby se omlouváme